

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 209:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Folketingsmedlemmers befordringsfradrag).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foighel).

(Fremsat 18/2 87).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 7 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 197:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Bortfald af befordringsfradrag ved frirejser).

Af Thoft (SF) m.fl.

(Fremsat 13/2 87).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det lovforslag, som er fremsat af SF, går ud på at afskaffe befordringsfradraget efter ligningslovens § 9 C, hvis den skattepligtige har benyttet frirejse med fly, tog, bus, færge

eller bil på en del af eller hele strækningen mellem bolig og arbejdsplads. Fradraget foreslås dog kun ophævet for den strækning, hvor den skattepligtige har haft frirejse. Dette forslag kan regeringen ikke støtte.

I bemærkningerne til lovforslaget anfører forslagsstillerne selv de vægtigste argumenter, der taler imod forslaget. Da Folketinget i 1984 med et meget stort flertal vedtog de gældende regler for befordringsfradrag, var det overordnede mål at få nogle enkle regler, som kunne anvendes for langt hovedparten af de skattepligtige uden at give anledning til tvivlsspørgsmål. Dette mål er på tilfredsstillende måde nået med de gældende regler.

Sådan som retstilstanden er nu, skal skattemyndighederne kun beskæftige sig med et objektivt konstaterbart faktum, nemlig afstanden mellem bopæl og arbejdsplads. Det er uden interesse, om den skattepligtige kører i egen bil, på cykel eller med offentlige transportmidler, ligesom fradraget ikke bliver beskåret, hvis flere kører i samme bil, eller hvis den skattepligtige har fribefordring til en del af eller hele strækningen.

Nu har vi haft disse forenklede regler i et par år, og det har vist sig, at vi har opnået, hvad vi ønskede. Det var ganske klart for enhver, at man med de gældende regler ikke tilstræbte en millimeterretfærdighed, men et regelsæt, der var rimeligt og samtidig administrativt til at håndtere.

Det virker derfor besynderligt, at SF ønsker på ny at indføre mere komplicerede regler for udvalgte grupper, herunder DSB-ansatte og værnepligtige. Jeg har svært ved at forstå, at netop disse grupper skulle være så privilegerede, at de efter SFs opfattelse fortjener at blive udtaget til negativ særbehandling. Det kan ikke være rimeligt, at skattemyndighederne på ny skal til at kontrollere, ikke alene om de skattepligtige har adgang til fribefordring, men også om denne adgang faktisk benyttes. Det næste skridt ville logisk være, at vi skulle til at kontrollere, om naboer kører i samme bil på arbejde.

Nu fremgår det af bemærkningerne til dette lovforslag, at det i særlig grad falder forslagsstillerne for brystet, at også folketingsmedlemmerne har kunnet opnå befordringsfradrag efter de gældende regler. Vi behandler derfor i dag et lovforslag fra regeringen om begrænsning af folketingsmedlemmernes adgang til befordringsfradrag. For denne